

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

БІБЛІЯ ПРО МАТЕРІВ

Роль матері в Біблії найбільш почесна і відповідальна.

Найпоширеніша фраза — «Ім'я його матері» — багаторазово зустрічається в Старому Завіті і завжди несе важливу інформацію стосовно царів Ізраїлю. Мати царя часто займає більш почесне становище, ніж його дружина. Безпосередньо після згадування імені матері царя в Старому Завіті часто в наступній фразі робиться підсумок духовності і моральності цього царя: «І робив він угодне в Господніх очах», або «І робив він неугодне у Господніх очах». Цими словами автор ніби намагається підкреслити безпосередній вплив матері на характер сина. Наприклад, у другій книзі Царів читаємо: «...А ім'я його матері Єгоадан...», і далі, у 3-му вірші: «І робив він угодне в Господніх очах» (2 Цар. 14:2).

Важливість материнського впливу підкреслено також у книзі пророка Єзекіїля, де ми зустрічаємо фразу: «Яка мати — така її донька!» (Єз. 16:44).

У серцях єврейських жінок жила глибока любов до дітей, а діти ставились до матерів з не менш глибокою увагою. В одному із законів, де говориться про повагу до батьків, матір навіть поставлено на перше місце, перед батьком: «Кожен буде боятися матері своєї та батька свого, а субіт Моїх будете додержувати. Я — Господь, Бог ваш!» (Лев. 19:3).

Серед Божих заповідей зустрічаємо закон про те, що матір слід поважати нарівні з батьком: «Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!» (Вих. 20:12).

Слово «мама» або «матір» згадується в Біблії більше 300 разів, а слово «свекруха» — більше 10-ти.

Іноді матір'ю називають ізраїльську націю, а ізраїльтян — її дітьми (Іс. 50:1; Єрем. 50:12; Ос. 4:5). Навіть велике місто також може порівнюватися з матір'ю: «Я із спокійних та вірних міст Ізраїля, ти ж шукаєш погубити місто та матерів серед Ізраїля...» (2 Сам. 20:19).

Марія — мати Ісуса Христа

Мт. 1:16, 18, 20; 2:11; 13:55; Мр. 6:3;
Лк. 1:27, 30, 34, 38, 39, 41, 46, 56; 2:5, 16, 19, 34; Дії 1:14.

Перед нами найпрекрасніша з жінок, смиренніша від усіх дів Марія, мати нашого Господа. Ми називаємо її найсмиреннішою і найбільш слухняною тому, що вона народила світові найсмиреннішого і найпослушнішого Сина, Чоловіка, рівного Якому серед людей нема.

Марія — жінка, яка вибрана і приготована для народження Божого Сина. Вона — єдина з жінок, згадуваних у Біблії, названа «благодатною» (Лк. 1:28). У латинському перекладі цей вираз звучить дещо інакше «повна благодаті».

Ангел Гавриїл назвав Марію «благодатною» в розумінні облагодіяної, благословенної Богом. І саме це значення носить в оригіналі грецьке слово «кехарітомене», що означає не «благодатна» в собі самій, а лиш облагодіяна Богом (рос. *облагодетельствованная*).

Життя дів Марії можна розділити на три періоди:

- 1) дитинство і юність до народження Ісуса;
- 2) роки зрілості, які описані в Євангеліях;
- 3) життя після вознесіння Ісуса.

Матеріал, що описує перший період її життя, можна знайти лиш у ранніх легендарних, апокрифічних євангеліях. Другий період описано в Слові Божому, а про третій у Біблії не сказано. Тут знову зустрічаємося з різними легендами, які не прийняті Церквою, бо виникли поза нею, в колах гностиків та еретиків, і лише потім, коли минуло майже 500 років, були перенесені на церковний ґрунт, де безмірно примножились внаслідок усіх пізніших додатків у вигляді легенд і різних «одкровень».

ЖІНКИ, ІМЕНА ЯКИХ БІБЛІЯ НЕ НАЗИВАЄ

З початку створення світу бачимо необхідність союзу та співпраці чоловіка і жінки. Але серед найзнаменитіших і найцікавіших жінок, згаданих у Біблії, деякі залишаються безіменними. І хоч не про кожну з них є достатньо інформації, розуміємо, що їхні ролі важливіші, ніж здаються на перший погляд. Адже будь-яка жінка, що з'являється на сторінках Святого Письма, відіграє важливу роль в історії людства.

Слова «жінка» або «жінки» зустрічаються в Біблії більше 400 разів, і серед них можна зустріти найрізноманітніших жінок — від служниць до пророчиць.

Вдова з Наїну

Лк. 7:11-17

Син вдови з Наїну був першим із тих, кого Ісус воскресив з мертвих. Це відбулося після того, як Спаситель разом зі Своїми учнями і послідовниками покинув Капернаум і прийшов до міста Наїну. Коли Ісус підійшов до міської брами, «... виносили вмерлого, одинака в своєї матері, що вдовою була. Із нею був натовп великий із міста. Як Господь же побачив її, то змилосердивсь над нею, і до неї промовив: «Не плач!» (Лк. 7:11-13).

І це було не простим потішанням. Ці слова мали велике значення, і це дуже швидко зрозуміли усі присутні. «І Він підійшов і доторкнувся до мар, носії ж зупинились. Тоді Він сказав: «Юначе, кажу тобі: встань!» (Лк. 7:14).

Хоча апостол Лука нічого більше не говорить про маму юнака, але можемо уявити собі, яку радість відчула вона, побачив-

Єлисей воскрешає сина сонамитянки. 4 Цар. 4, 32-37

ши, що її син воскрес з мертвих. Цей епізод завершується словами «...І його Він віддав його матері» (Лк. 7:15).

Після цього великого чуда очевидці стали «Бога хвалити» і говорили: «Великий Пророк з'явився між нами, і зглянувся Бог над народом Своїм!» І розійшлася ця чутка про Нього по цілій Юдеї, і по всій тій країні» (Лк. 7:16-17).

Вдова з двома лептами

Історія вдови з двома лептами (Мр. 12: 41-44; Лк. 21:1-4) — це один з найвеличніших епізодів, описаних в Біблії.

Ісус перебував у дворі, де знаходились скриньки храмової скарбниці, і спостерігав за тими, хто приносив свої дари. Чимало багатих людей приносили великі суми і клали до скарбниці таким чином, щоб це могли зауважити всі присутні. Христос мовчки зі смутком спостерігав за ними.

пустили щурів. Замість того, щоб спати, пастор мусив відбиватися від цих тварин. Так тривало п'ятнадцять днів і ночей. Мучителі будь-що намагалися довідатися імена побратимів, проте опір його не слабшав. Нарешті привели 14-річного сина пастора. Хлопця шмагали перед батьковими очима, вимагаючи зізнання. Коли ж ця гра стала нестерпною, пастор сказав своєму синові: «Олександр, я скажу їм те, чого від мене чекають. Я не можу дивитися, як над тобою знущаються».

Проте хлопець відповів: «Ні, тату. Не змушуй мене страждати через те, що мій батько — зрадник. Тримайся! Якщо мене закатують, я помру зі словами — «За Христа, за мою Вітчизну!»».

І хоча знавіснілі солдати зашмагали юнака до смерті, своєю вірою, надією і терпеливістю він їх переміг.

Одиниці потрапляють у такі обставини. Але перемагати в своєму житті має кожен християнин.

У кожному з семи послань до Церков у книзі Об'явлення зустрічаємо слово «переможець».

Вважається, що послання адресовані до семи періодів Церкви. Незважаючи на те, що живемо в останній — Лаодикійський період, ворог людства має таку ж силу, як за часів перших християн. Йде «велика боротьба», і кожен воїн Христа щоденно з ним бореться, але щоб стати переможцем потрібно вірити усім серцем, що ми не самі, що наш Господь і Спаситель, чуючи кожну ревну молитву, кожне прохання, повернеться і визволить Свій народ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

I. Богословські першоджерела

1. Біблія. / Переклад проф. Івана Огієнка. — Київ : Українське Біблійне Товариство, 2002.

2. Новий Завіт. / Переклад з давньогрецької о. Рафаїл Турконяк. — Київ : Українське Біблійне Товариство, 2001.

II. Література з Богослов'я

1. Дін Едіт. Знамениті жінки Біблії. — Москва : Кронпрес, 1995.

2. Канатуш В.Я. Біблійні жінки. «Біблія для всіх». — Санкт-Петербург : ХБМ «Еммануїл», 1997.

3. Уайт Еллен. Дочки Божі. Поради жінкам, що звершують християнське служіння. — Київ : Джерело Життя, 2002.

4. Уайт Еллен. Служіння зцілення. — Заокський. — Київ : Джерело Життя, 2002.

5. Уайт Еллен. Свідectво для Церкви. Заокський. — Київ : Джерело Життя, 1997.

6. Уайт Еллен. Дії апостолів. — Київ : Джерело Життя, 1995.

7. Уайт Еллен. Христос надія світу. — Київ : Джерело Життя, 1994.

8. Спенглер Боб і Марія. Ранкова хвала. — Київ : Джерело Життя, 2006.

9. Спенджен Ч.Х. Класичні поради. Хвилюючі душу проповіді від короля проповідників. — Завіт Христа, 2004.

10. Опарін О. А. Судді, які винесли вирок собі. — Харків : Факт, 2001р.

11. Ньюстрем Ерік. Біблійний словник. — Санкт-Петербург : «Логос». Лаге, 1995.

12. Геллей Генрі Г. Біблійний довідник. — Торонто : Всесвітня християнська місія, 1985.

13. Біблійна енциклопедія. / Рос. переклад. — Російське Біблійне Товариство, 1995.

14. Ферреро Бруно. Короткі історії для душі. / Троянда також важлива. — Львів : Свічадо, 2007.

15. Ферреро Бруно. Часом досить промінчика. — Львів : Свічадо, 2006.

16. Ферреро Бруно. Сорок казок у пустелі. — Львів : Свічадо, 2007.

17. Ферреро Бруно. Кола на воді. — Львів : Свічадо, 2006.

18. Ферреро Бруно. Тасмниця червоних рибок. — Львів : Свічадо, 2007.

19. Ферреро Бруно. Спів польового цвіркуна. — Львів : Свічадо, 2007.

ЗМІСТ

БІБЛІЯ ПРО МАТЕРІВ

Марія — мати Ісуса Христа	4
Єлисавета — мати Івана Хрестителя	12
Пророчиця Анна	15
Марія, мати Якова й Івана	27
Сидоненянка, названа також ханаанянкою	29
Марія з Вифанії (Марія Магдалина)	32
Марта з Вифанії	43
Самарянка	49
Іродіада	57
Соломія	64

ЖІНКА (ДРУЖИНА)

Дружина Понтія Пилата	68
Сапфіра	69
Тавіта	75
Лідія	82
Дамара	87
Прискилла	
Друзілла	101
Верніка	106
Фіва	
Евнікія і Лоїда	

ЖІНКИ, ІМЕНА ЯКИХ БІБЛІЯ НЕ НАЗИВАЄ

Вдова з Наїну	116
Вдова з двома лептами	117
Жінки в Церквах	121
Жінка, яка піднесла голос	123
Жінка, схоплена на перелюбі	123

ТРИ ЖІНКИ, ЩО СТРАЖДАЛИ НЕДУГАМИ

Жінка, що лежала в гарячці	124
Жінка, що «...хвора на кровотечу була...»	124
«...жінка, що вісімнадцять років мала духа немочі...»	124

ЖІНКИ У ПРИТЧАХ

Дві жінки, які мололи на жорнах	127
П'ять мудрих і п'ять нерозумних дів	127
Жінка, яка згубила драхму	129
Вдовина віра	131
Список використаної літератури	136